

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/10/2012
Identifikačné číslo spisu:	9512100052
Dátum vydania rozhodnutia:	03.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9512100052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. apríla 2013 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Y. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných Y. O. a L. B. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo dňa 25. septembra 2012, sp. zn. PK-2 T 12/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných Y. O. a L. B. sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok boli obžalovaní Y. O. a L. B. v bode 1/ napadnutého rozsudku uznaní za vinných nasledovne:

- obžalovaný Y. O. z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 odsek 1 Tr. zák. formou účasti podľa § 21 písm. c/ Tr. zák.,

- obžalovaný L. B. z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a § 140 písm. a/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe najneskôr v mesiacoch november až december 2009, na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, obžalovaný Y. O., za prisľúbenú odmenu 33.000 Eur, si objednal u obžalovaného L. B. usmrtenie V. N. pochádzajúceho zo O., s ktorým mal dlhodobu pretrvávajúcu osobnú nezhodu, pritom Y. O. v spoločnosti W. N., tohto času nebohého, v presne nezistený deň v uvedenej dobe pri reštaurácii „Y.“ v M. žiadal V. Q., aby pri tomto čine vykonal prácu šoféra pre L. B., avšak Q. tejto požiadavke nevyhovel; následne na to v presne nezistenej dobe začiatkom mesiaca február 2010 v obci Gáň, okres Galanta obžalovaný L. B. požiadaval W. V. o zabezpečenie zbrane; ten jeho požiadavke vyhovel a na území Maďarska od osoby nezistenej totožnosti zadovážil útočnú pušku

československej výroby zn. ČZ, vzor 58 V, kalibru 7,62 x 39 vzor 43, výrobného čísla 57621n, ktorú dňa 23.02.2010 v dobe po 13.00 hodine v katastri mesta Šaľa, za odmenu najmenej 1500,-Eur, odovzdal L. B. vo vojenskej taške spolu so štyrmi nabitými zásobníkmi; následne toho istého dňa okolo 15.15 hod. v Šali, na ulici Fraňa Kráľa pred domom číslo popisné 25, obžalovaný L. B. z idúceho osobného motorového vozidla značky AUDI RS6 combi. čiernej farby, s odcudzenými evidenčnými číslami, ktorého vodičom bol dosiaľ neznámy páchatel', opakovane viackrát vystrelil z uvedenej zbrane na V. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, evidenčného čísla SA-621BP, a pritom zásahom štyroch striel mu spôsobil strelné poranenia ľavého ramena, hrudníka, chrbta, oblasti bedrovej, sedacej, strelné poranenia srdca a pľúc po zastrele hrudníka, následkom ktorých došlo k usmrteniu V. N.,

Za to bol obžalovanému Y. O. podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov a pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Obžalovanému L. B. bol podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 37 písm. f/, písm. h/, § 38 ods. 8 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3/ písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol aj tomuto obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd uložil tomuto obžalovanému aj zhabanie vecí, a to 1 ks útočnej pušky československej výroby zn. ČZ, vzor 58 V, kalibru 7,62 x 39, vzor 43, výrobné číslo 57621n, 1 ks zásobníka k útočnej puške vzor 58 V, 10 kusov nábojov do útočnej pušky vzor 58 V, ktorých vlastníkom sa podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. stal štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obom obžalovaným aj povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej F. N., škodu vo výške 310,80 eur, ktorá predstavuje náklady v súvislosti s pohrebom nebohého V. N..

Tým istým rozsudkom boli podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaní Y. O. a X. M. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúra Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pre skutok v bode 2/ obžaloby právne posúdený ako trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku (zákon č. 140/1961 Z.z. s účinnosťou do 31. júla 2001, ktorý mali spáchať na tom skutkovom základe, že

Po predchádzajúcej dohode a dlhodobom plánovaní, v presne nezistený čas, v roku 2000, na presne nezistených miestach Trnavského a Nitrianskeho kraja, sa nebohý W. N., (zomrel 12.02.2011) viackrát stretol s Y. O. a objednal si vraždu V. W., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že W. N. Y. O. poskytol pri stretnutiach informácie o denných zvyklostiach V. W., ďalej evidenčné číslo a typ vozidla, ktoré používal V. W. a následne Y. O. zabezpečil vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. číslo 1L-809 AT, fialovej metalízy, spolu so samopalom a na základe týchto poskytnutých informácií a vecí, dňa 28.12.2000 v čase o 20.50 hodine do uzavretej časti mesta Sered' na ul. Trnavskej pred predajňu I.D.C Pečivárne Sered', prišiel Y. O. na osobnom motorovom vozidle zn. Octavia, fialovej farby, ktoré šoféroval X. M. a Y. O. z uvedeného vozidla samopalom ráže 7,62 mm opakovane vystrelil na vodiča osobného motorového vozidla zn. Peugeot 605 SLD, EČ: GA 266AD V. W., ktorého viackrát zasiahol do oblasti hlavy, čím mu spôsobil rozlomenie klenby a spodiny lebečnej, zastrel hrudníka vpravo i v ľavo, čo malo za následok zakrvácanie do pohrudničných vakov, ako aj rozsiahle krvné straty a týmito zraneniami V. W. na mieste podľahol, Y. O. spolu so šoférom X. M. po streľbe na V. W. odišli na osobnom motorovom vozidle zn. Octavia, fialovej farby do katastra obce Trnovec nad Váhom, osada Horný Jatov, na poľnú cestu vedúcu z Horného Jatova na Kľúčiareň, kde škodu Octavia fialovej farby podpálili a odtiaľ odišli na neznáme miesto a po zastrelení V. W., W. N. vyhľadal Y. O. a za vykonanie

vraždy V. W. mu v Šali v centre mesta na neznámom mieste a v nezistenom čase zaplatil sumu vo výške 500 000,- Sk (16 063,74 €),

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného X. W. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní Y. O. a L. B. a tiež prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Obžalovaní Y. O. a L. B. v odôvodnení odvolania, ktoré podali prostredníctvom svojho obhajcu, napadli výrok o vine rozsudku prvostupňového súdu, keď zhodne uviedli, že predmetný skutok nespáchali, a preto sa necítia byť vinní. Prvostupňovému skutku vytýkajú, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal len z dôkazov, ktoré vyhovovali obžalobe, pričom nevzal do úvahy aj dôkazy, ktoré svedčili v ich prospech.

Konkrétne obžalovaný O. namietal, že v skutkovej vete napadnutého rozsudku v bode 1/ je nesprávne uvedené, že si mal u obžalovaného L. B. objednať usmrtenie V. N., s ktorým mal dlhodobu pretrvávajúcu nezhodu. Takéto konštatovanie však nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pretože svedkovia potvrdili, že k predchádzajúcemu konfliktu nedošlo medzi obžalovaným O. a V. N., ale medzi N. a B. W.. Navyše uviedol, že V. N. vôbec nepoznal a nemal s ním žiadne konflikty. Taktiež nezodpovedá skutočnosti, že malo dôjsť k stretnutiu obžalovaného O. s W. N. a svedkom V. Q., pri ktorom mal O. žiadať Q., aby robil šófera obžalovanému B. pri vražde N., čo však tento odmietol.

Ďalej sa v podanom odvolaní namietajú konštatovanie súdu v skutkovej vete, že obžalovaný L. B. požiadal svedka W. V. o zabezpečenie zbrane, ktorej požiadavke tento aj vyhovel. Obžalovaný B. túto skutočnosť rozhodne poprel a zároveň poukázal na to, že svedok V. pri výsluchu uviedol, že má aj kontakt na osobu menom H., ktorý mu zbraň zabezpečil, ale napriek tomu orgány činné v trestnom konaní toto jeho tvrdenie nepreverili a túto osobu nevypočuli. Z tohto vyplýva záver, že k žiadnej objednávke zbrane zo strany obžalovaného B. nedošlo a nedošlo teda ani k jej odovzdaniu tomuto obžalovanému svedkom V..

V odvolaní oboch obžalovaných sa ďalej vytýka, že súd sa pri svojom rozhodovaní dôsledne nevyporiadal s ich obhajobou, ale vychádzal len z tvrdení svedkov Q., V. a N.. Naproti tomu neuveril tvrdeniu svedka O., ktorý vypovedal, že v kritický deň bol v priebehu dňa v spoločnosti obžalovaného L. B., pričom poukázal na zachovanie pamäťovej stopy u tohto svedka, pretože tento uviedol, že sa na podrobnosti presne nepamätá. Chýbajúca pamäťová stopa však súdu nevadila u svedka V., ktorý na priamo a jasne položené otázky neodpovedal, resp. si na podrobné okolnosti nepamätal.

V odvolaní obžalovaných sa tiež poukázalo na rozpory medzi výpoveďami svedkov N. a Q., ohľadne stretnutia s obžalovaným B., pričom sa zdôraznilo, že tento obžalovaný rozhodne poprel, že by sa mal pred svedkom N. zmieňovať o vražde V. N..

Z uvedených skutočností sa v odvolaní obžalovaných Y. O. a L. B. konštatuje, že v predmetnej veci súd nezistil riadne skutkový stav veci, pretože vychádzal výlučne z výpovedí svedkov V., Q. a N., bez preverenia ich rozporných tvrdení. Na riadne zistenie skutkového stavu, ktorý by vytvoril podklad k spravodlivému rozhodnutiu, je potrebné vykonať viacero dôkazov, najmä z hľadiska preverenia pravdivosti výpovedí vyššie uvedených svedkov, o ktoré sa opiera napadnutý rozsudok prvostupňového súdu.

Okrem uvedených odvolacích námietok vzťahujúcich sa k ustáleniu skutkového stavu veci, v podanom odvolaní obaja obžalovaní poukázali na porušovanie ich práva na obhajobu, a to už od prípravného konania, vo viacerých smeroch. Napriek námietkam obhajoby došlo v priebehu konania k porušeniu práv obhajoby bezdôvodným neumožnením nahliadnutia do spisu, zhotovenia kópie spisu po prevzatí obhajoby a k predvolávaní na úkony len s označením dátumu s počtom svedkov, bez uvedenia ich mien. Taktiež došlo k porušeniu jednej zo základných zásad trestného konania (§ 2 ods. 10 Tr. por.),

keď neboli vykonané všetky navrhované dôkazy tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Súd zvolil tiež odlišný prístup k jednotlivým svedkom, keď u svedka V. toleroval jeho vyhýbanie sa odpoveďami, zahmlievanie odpovedí, pričom u svedka O. otázky senátu zachádzali za hranice prejednávanej veci, súd poukázal na jeho pamäťovú stopu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti obaja obžalovaní v závere svojho odvolania navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky smerovalo jednak v odsudzujúcej časti proti výrokom o uložených trestoch obžalovaným Y. O. a L. B., a jednak proti celej oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k odsudzujúcej časti prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že výrok o vine oboch obžalovaných považuje za správny a zákonný. Za nesprávne považuje však uloženie trestov obom obžalovaným z hľadiska ich výmery, pretože podľa jeho názoru obžalovanému L. B., ako vykonávateľovi vraždy V. N., mal byť uložený trest odňatia slobody na doživotie a obžalovanému Y. O., ako objednávateľovi tejto vraždy, trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby, pretože bez jeho objednávky by ku spáchaniu tohto skutku nedošlo.

Vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody obžalovanému L. B. prokurátor v odvolaní konštatoval, že pri posudzovaní otázky, či je možné tohto obžalovaného napraviť trestom odňatia slobody do dvadsaťpäť rokov, súd nesprávne vyhodnotil dôkazy získané počas hlavného pojednávania v spojení so znaleckým posudkom znalca z odboru psychológie. Poukázal konkrétne na závery znalkyne PhDr. Heftyovej v znaleckom posudku, ako aj na hlavnom pojednávaní, vo vzťahu k prognóze resocializácie obžalovaného L. B. Znalčka uviedla, že pre možnosť efektívnej resocializácie by tento musel prejsť procesom sebauvedomenia, uvedomenia si svojich postojov k iným ľuďom, k spoločnosti a k spôsobu svojho života a taktiež by musel preukázať aktívne úsilie zmeniť doterajšie formy svojho životného štýlu, pričom nie je natoľko zintegrovaný a organizovaný, aby si vytýčil cieľ, a aby si hľadal spôsob, ako za tým cieľom ísť. Odvolateľ v tejto súvislosti v odôvodnení odvolania poukázal aj na znalkyňou konštatovanú citovú plochosť, prázdnotu a absenciu pozitívnych emócií, ktoré sa prejavili práve v chladnokrvnom pripravení a spáchaní skutku. Tento mal obžalovaný B. do detailov pripravený, od použitia prostriedkov, cez pripravenú únikovú cestu, až po vytváranie alibi po skutku. Toto všetko je síce podľa odvolateľa v súlade so zisteniami znalkyne, a preto nepovažuje za logický záver znalkyne, ako aj súdu, že pri uvedenom súhrne uvedených okolností je priaznivá prognóza resocializácie tohto obžalovaného. Preto vyslovil záver, že je potrebné obžalovanému L. B. uložiť trest odňatia slobody na doživotie, pretože takýto trest vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a pritom nie je nádej, že by bolo možné páchatela napraviť trestom odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov.

Vo vzťahu k obžalovanému Y. O. prokurátor v odôvodnení podaného odvolania uviedol, že uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťdva rokov považuje za nízky, pretože bol to práve tento obžalovaný, ktorý dal prvotný impulz k spáchaniu vraždy V. N., z dôvodov ich dlhodobých nezhôd. Pokiaľ znalkyňa uviedla, že nejde u neho o protispoločensky nastavenú osobnosť, prokurátor poukázal na výpoveď svedka Q., že obžalovaný Y. O. mal mať podiel na trestnej činnosti vyplývajúcej z krádeží bankomatov a po zavraždení W. N. mal spolu s obžalovaným L. B. oznámiť osobám páchajúcim túto trestnú činnosť, že preberajú po N. vedenie a ostatní im majú odvádzať to, čo predtým N., a platiť im mesačné poplatky.

Pokiaľ znalkyňa z odboru psychológie o tomto obžalovaného konštatovala jeho inteligenciu a schopnosť prispôbovať sa rozumovo situácii a poukázala tiež na jeho rodinné zázemie, tak prokurátor v podanom odvolaní zdôraznil, že ani toto rodinné zázemie obžalovanému nezabránilo v predmetnom konaní, čo nasvedčuje na istú chladnokrvnosť, bezohľadnosť a bezcitnosť, najmä vzhľadom na objednanie vraždy V. N. a jej zaplatenie.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prokurátor v odvolaní navrhol uložiť obžalovanému Y. O. trest odňatia slobody pri hornej hranici prípustnej trestnej sadzby.

K oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku prokurátor v odvolaní uviedol, že súd nevyhodnotil správne dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, pričom poukázal predovšetkým na výpoveď svedka X. W., syna nebohého V. W., podľa ktorého nemohol spáchať vraždu jeho otca svedok Q., ktorého pred streľbou na nich, videl v inom motorovom vozidle. Viacerí svedkovia potvrdili, že im V. W. hovoril o konflikte s W. N., ku ktorému všetci priradzovali, ako blízkeho človeka, svedka Q.. Z uvedeného prokurátor vyvodil záver, že je logické ak sa za tejto situácie W. N. obrátil na Y. O., teda na iného človeka, ako na svedka Q., v súvislosti s vykonaním vraždy V. W..

Ďalej prokurátor v odvolaní poukázal na to, že motorové vozidlo Škoda Octavia, ktoré bolo pred činom odcudzené a neskôr zhorelo, podľa výpovede svedka Q. používal W. N., a neskôr ho videl pred domom obžalovaného Y. O., pričom W. N. sa hneval na O., prečo toto motorové vozidlo, v ktorom sa na prednom sedadle nachádzal samopal, tam má postavené.

Z prečítanej výpovede svedka Y. O. vyplýva, že jeho motorové vozidlo Škoda 120L modrej farby v priebehu vianočných sviatkov 27. - 28. decembra 2000 v popoludňajších hodinách požičal obžalovanému X. M., ktorý mal v úmysle od neho toto motorové vozidlo kúpiť. Z tejto skutočnosti prokurátor vyvodil záver, že obžalovaný X. M. mal teda v inkriminovanom čase toto motorové vozidlo k dispozícii a jeho bratia mohli jeho a Y. O. na ňom sprevádzať k miestu, kde bola nájdená fialová Škoda Octavia. Z uvedených dôvodov prokurátor nepovažuje za vieryhodné výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného X. M., ktorí mu vytvárajú alibi tvrdením, že bol celý čas u rodičov a odtiaľ sa nevzdialil. V závere odvolania prokurátor namieta, že prvostupňový súd uveril výpovedi svedka Q. vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa vraždy V. N., ale na strane druhej výpovedi toho istého svedka vo vzťahu k vražde V. W. už neuveril a považoval ju za nedostatočnú, i keď táto bola oveľa podrobnejšia a potvrdená ďalšími dôkazmi.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR v odvolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti vo výroku o trestoch uložených obžalovaným Y. O. a L. B. a podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por., aby zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti vo vzťahu k obžalovaným Y. O. a X. M.. Zároveň navrhol, aby predmetná trestná vec bola vrátená súdu prvého stupňa s tým, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj odôvodnenosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. Po splnení tejto prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, keď na hlavnom pojednávaní vykonal v potrebnom rozsahu všetky dostupné dôkazy, tieto následne náležite vzájomne aj jednotlivito vyhodnotil a dospel tak k úplným a správnym skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Na základe podaných odvolaní odvolací súd primárne zistil, že podané odvolanie obžalovaných Y. O. a L. B., ako aj odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR sú prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.), že nie je daný zákonný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože boli podané včas a oprávnenými osobami a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní postupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôkazy v predmetnej veci boli získané zákonným spôsobom a prvostupňový súd ich hodnotil jednotlivito aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvažovaní všetkých

okolností prípadu, pričom sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Odvolací súd preto konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, v intenciách § 2 ods. 5 Tr. por., a preto nepovažuje vykonávanie ďalších dôkazov za potrebné.

Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky, ustálené v odsudzujúcej výrokovej časti napadnutého rozsudku stali spôsobom tam popísaným a že ich spáchali jednotliví obžalovaní. Toto konštatovanie sa vzťahuje aj na odvolacie námietky obžalovaných B. a O. k namietaným procesným pochybeniam prvostupňového súdu, pričom treba zdôrazniť, že niektoré vytýkané pochybenia orgánov prípravného konania odvolateľmi nie sú takého charakteru, aby boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, pretože nemali vplyv na konečné rozhodnutie súdu vo vzťahu ku skutkovým aj právnym záverom, vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dôkladne a podrobne v odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny jednotlivých obžalovaných a uložených trestov pokiaľ ide o odsudzujúcu časť rozsudku a taktiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď obžalovaných Y. O. a X. M. oslobodil spod obžaloby. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd s dôvodmi napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožnil, tam uvedené závery si osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Rovnako odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaných Y. O. a L. B. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov pri jednotlivých skutkoch ustálený. Preto aj odvolací súd dospel k presvedčivému a objektívnemu záveru, že nemožno mať žiadne pochybnosti o vine oboch obžalovaných v skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, pretože vina obžalovaných bola preukázaná tak súborom priamych, ako aj nepriamych dôkazov, pričom tieto dôkazy tvoria nepretržitú a súvislú niť, ktorá bez akýchkoľvek pochybností dovoľuje vysloviť záver o vine vo výroku o vine uvedených všetkých štyroch obžalovaných.

Z uvedených dôvodov odvolací súd si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne závery prvostupňového súdu, nemá k nim žiadne výhrady a pripomienky a plne sa s nimi stotožňuje.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výsledky vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach v predmetnej veci, bez akýchkoľvek pochybností, preukázali a potvrdili vinu obžalovaných Y. O. a L. B. na tomto skutku. I keď obaja títo obžalovaní spáchanie predmetného trestného činu zhodne popierali, prvostupňový súd správanie ustálil skutkový stav veci najmä na základe usvedčujúcich výpovedí svedkov V. Q., W. N. a Mgr. W. V., pričom neopomenul vyhodnotiť aj všetky ďalšie vykonané dôkazy vzťahujúce sa k tomuto skutku.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku sa stal tak, ako to správne ustálil prvostupňový súd vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v mesiacoch november - december 2009 si obžalovaný O. objednal za sľúbenú odmenu 33 000 eur u obžalovaného B. usmrtienie V. N., s ktorým mal predtým dlhodobé nezhody. Najskôr požiadal svedka Q., aby robil pre B. pri tomto skutku šoféra, ale tento to odmietol. Následne obžalovaný B. požiadal svedka V. o zadováženie zbrane a tento mu za odmenu 1 500 eur zadovážil útočnú pušku vzor 58 V so štyrmi nabitými zásobníkmi. Následne dňa 23. februára 2010

došlo k spáchaniu predmetného skutku tak, že obžalovaný B. z idúceho motorového vozidla zn. Audi RS 6, ktoré viedla doposiaľ nezistená osoba, opakovane viackrát vystrelil na idúce motorové vozidlo zn. Ford Focus, ktoré viedol V. N. a zásahom štyroch striel mu spôsobil smrteľné poranenia, v dôsledku ktorých došlo k jeho smrti.

Skutočnosť, že išlo o smrť násilnú mal súd preukázané zo záverov znaleckého posudku znalcov z odvetvia súdneho lekárstva, ktorí presne popísali charakter smrteľných poranení u poškodeného a príčinu jeho smrti.

Odvolací súd pri tomto skutku nepovažoval za opodstatnené a dôvodné odvolacie námietky oboch obžalovaných O. a B., ktorí spáchanie tohto skutku zhodne popreli, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedkov Q., V. a N., na ktoré prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal, boli objektívne preukázané konkrétne skutočnosti, ktoré preukazujú a potvrdzujú účasť oboch obžalovaných na tomto skutku, ich jednotlivé postupné kroky od pripravovania tejto vraždy, jej objednania obžalovaným O. u obžalovaného B., cez zadováženie zbrane, až po samotné vykonanie činu. V tomto smere odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o vierohodnosti týchto dôkazov, pretože tieto okrem obhajoby oboch obžalovaných, neboli ničím spochybnené a vyvrátené a preto ani neakceptoval odvolacie námietky obžalovaných.

Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom aj pri právnom posúdení konania obžalovaných O. a B., keď obžalovaného O. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. formou účastiťva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože výsledkami dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že práve tento obžalovaný si s vopred uváženou pohnútkou u obžalovaného B. objednal vraždu V. N., ku ktorej v konečnom dôsledku aj došlo.

Konanie obžalovaného B., aj podľa názoru odvolacieho súdu, jednoznačne naplnilo zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/, a § 140 písm. a/ Tr. zák., pretože tento obžalovaný iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to surovým spôsobom a z osobitného motívu, pretože na objednávku konal v úmysle získať majetkový prospech.

Nepochybil prvostupňový súd ani v tom, keď obžalovaného B. uznal za vinného aj zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., pretože bez povolenia si zadovážil a hromadne prechovával účinnú zbraň a taktiež aj strelivo bez povolenia.

K použitej právnej kvalifikácii konania oboch obžalovaných v skutku pod bodom 1/ rozsudku nemá odvolací súd žiadne pripomienky a výhrady, považuje ju za zákonnú a správnu a plne zodpovedajúcu výsledkom vykonaného dokazovania.

Prvostupňový súd postupoval, podľa názoru odvolacieho súdu, v súlade so zákonom aj pri rozhodovaní o uložených trestoch obom obžalovaným, keď rešpektoval v plnej miere všetky zásady ukladania trestu zakotvené v ustanovení § 34 Tr. zák., posudzoval dôsledne existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a prihliadol tiež k osobám obom obžalovaným, k ich doterajšiemu spôsobu života a tiež k možnostiam ich resocializácie a nápravy, pričom vychádzal aj zo záverov znaleckých posudkov znalcov psychiatrov a znalkyne z odvetvia psychológie.

Obžalovanému L. B. prvostupňový súd správne uložil trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov, so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest je primeraný k závažnosti spáchaného skutku, k extrémnej brutalite jeho spáchania, k vysokej závažnosti následku činu, ako aj k ziskuchtivej pohnútke obžalovaného B.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, ktorý sa svojim dovolaním domáhal uloženia trestu odňatia slobody na doživotie tomuto obžalovanému, pretože podľa jeho názoru uloženie takéhoto druhu trestu vyžaduje účinná ochrana

spoločnosti a pritom nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov. V tejto súvislosti prokurátor v odvolaní uviedol, že nepovažuje za logický záver znalkyne z odvetvia psychológie, o priaznivej prognóze resocializácie obžalovaného B., pretože obžalovaný bol motivovaný ziskuchtivosťou, chladnokrvne naplánoval a vykonal vraždu poškodeného Kaciána a tento čin ani raz neoľutoval, naopak sa ním vystatoval a používal ho na zastrašovanie iných osôb v snahe vybudovania si vlastnej autority.

V súvislosti s odvolaním prokurátora treba zdôrazniť, že trest odňatia slobody na doživotie v zmysle platnej právnej úpravy môže súd uložiť len za podmienok, že uloženie takeého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu dvadsaťpäť rokov.

V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na závery znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychológie, ktorá síce na jednej strane poukázala na neexistenciu stabilného citovo sýteného rodinného a partnerského zázemia u tohto obžalovaného, aj na nedostatok jeho schopnosti prispôbovať sa spoločenským a morálnym zásadám a nedostatočnú schopnosť regulovať svoje emócie a zvýšenú pohotovosť k impulzívnym prejavom správania, ale na druhej strane vyslovila záver, že osobnosť obžalovaného je v procese sebauvedomenia schopná efektívnej resocializácie.

Práve z týchto záverov znalkyne vychádzal prvostupňový súd pri posudzovaní možnosti priaznivej resocializačnej prognóze obžalovaného B. a odvolací súd si v tomto smere jeho právne závery v celom rozsahu osvojil a odvolanie prokurátora v tejto časti nepovažuje za dôvodné. I keď záver o tom, či je alebo nie je nádej, že páchatel'a možno napraviť trestom odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov je otázkou právnou, ktorej riešenie patrí do výlučnej kompetencie súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno pri tomto uvažovaní opomenúť a obísť aj závery znalcov, ktorí sa k týmto otázkam odborne vyjadrujú. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu k dosiahnutiu účelu trestu postačuje o tomto obžalovaného miernejšia alternatíva trestu odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov, ktorá v kombinácii s príslušným ochranným opatrením postačuje na dosiahnutie splnenia účelu trestu.

Odvolací súd si rovnako osvojil, ako správne a zákonu zodpovedajúce, aj právne závery prvostupňového súdu k uloženému trestu u obžalovaného Y. O., a preto ani v tomto smere nepovažoval za opodstatnené a dôvodné odvolacie námietky prokurátora, ktorý sa v odvolaní dožadoval uloženia trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému vo výmere dvadsaťpäť rokov.

Podľa názoru dovolacieho súdu v uloženom treste odňatia slobody vo výmere dvadsaťdva rokov tomuto obžalovanému je dostatočne vyjadrená vysoká závažnosť jeho konania, pohnútky, ako aj závažnosť nastaleho následku, a taktiež aj faktory určujúce osobnosť obžalovaného O., najmä z hľadiska jeho doterajšieho spôsobu života a možností jeho resocializácie a nápravy. V takto uloženom treste sú obsiahnuté, podľa názoru odvolacieho súdu, aj otázky individuálnej a generálnej prevencie, pričom aj u tohto obžalovaného vzal do úvahy závery znalcov z odvetvia psychiatrie a psychológie k možnostiam nápravy obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR vo vzťahu k uloženým trestom obžalovaným B. a O. nepovažoval za dôvodné, pretože tresty odňatia slobody uložené napadnutým rozsudkom považuje za správne, zákonné a primerané k závažnosti spáchaných skutkov, ako aj k osobám oboch obžalovaných a k možnostiam ich resocializácie a nápravy a teda aj k splneniu účelu uložených trestov.

Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil aj právne závery prvostupňového súdu vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku a odvolacie námietky prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, v tomto smere nepovažuje za dôvodné.

Prvostupňový súd po vykonaní celého radu potrebných a dostupných dôkazov a ich náležitom vyhodnotení dospel k správne záveru, že nemohol spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností dospieť

k záveru, že skutok spojený s usmrtením poškodeného V. W. spáchali obžalovaní Y. O. a X. M., a preto uplatnil zásadu „in dubio pro reo“ a oboch týchto obžalovaných oslobodil spod obžaloby.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu výsledky vykonaného dokazovania nepredstavujú takú ucelenú radu presvedčivých a ničím nespochybniteľných dôkazov, na základe ktorých by bolo možné dospieť k objektívnemu a spoľahlivému záveru, že na vražde poškodeného X. W. sa podielali práve obžalovaní O. a M.. Jediným dôkazom v tomto prípade bola svedecká výpoveď V. Q., s ktorej pravdivosťou a vierohodnosťou sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite vypořiadal, pričom v podrobnostiach odvolací súd na tieto závery poukazuje.

Svedok V. Q., okrem iného, k tomuto skutku vypovedal, že spolu s W. N. boli u obžalovaného O. v Diakovciach, kde sa rozprávali o aute zn. Octavia 1.8 Turbo, ktoré mal O. odviezť do Trnovca svedkovi O. (v súčasnosti už nebohý), kde má pre toto auto vybavené miesto. Asi mesiac pred vraždou W. sa opäť s O. obaja stretli v Šali, kedy sa N. O. pýtal, ako je to s jeho vecou a tento mu odpovedal, že do konca roka to vybaví, že skúšal aj samopal, ktorý sa mu však nepozdáva, ale že má svoj. Svedok Q. alej uviedol, že v čase zavraždenia W. bol s R. N. v Čechách, čo tento aj potvrdil. V mesiaci január asi desať dní po zavraždení W., išiel spolu s W. N. do Šale, kde v parku N. odovzdal obžalovanému O. peniaze v nejakom sáčku, pričom sa O. spýtal, že „kto ho dal dole“ a O. mu odpovedal, že on sám, pričom X. M. mu robil šoféra. Pri odchode sa svedok Q. opýtal W. N., koľko O. za to dal a tento mu odpovedal, že päťsto tisíc.

Svedok W. N. k veci uviedol, že o vražde V. W. nemá žiadnu vedomosť, ale v prípravnom konaní uviedol, že „L. spomínal že Y. vybavil W., ktorého vraždu si objednal W. N.“.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť aj na výpoveď svedka W. N., (ktorý bol dňa 12. februára 2011 usmrtený) z ktorej vyplynulo, že nebohého V. W. síce poznal zo Serede, ale nemal s ním žiadne konflikty a nezhody, ani žiadne podnikateľské aktivity. V čase vraždy menovaného bol na lyžovačke. Svedka V. Q. poznal ako zamestnanca v discobare Club 54 v Seredi.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu vzťahujúcu sa k tomuto skutku, odvolací súd si v celom rozsahu osvojil názor prvostupňového súdu, že výpoveď svedka V. Q., nemôže byť sama osebe postačujúcim dôkazom, ktorý by viedol k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru o vine obžalovaných Y. O. a X. M.. Treba zdôrazniť, že v priebehu celého konania nebol produkovaný žiadny iný dôkaz, ktorý by pravdivosť tvrdení svedka V. Q. potvrdzoval. Odvolací súd týmto zároveň reaguje aj na odvolaciu námietku prokurátora, že svedkovi Q. uveril jeho tvrdeniam vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku, kedy tento svedok usvedčoval zo spáchania činu obžalovaných O. a B.. Táto výpoveď svedka Q. však bola pri tomto skutku podporovaná aj ďalšími objektívnymi dôkazmi, ktoré v súhrne poskytovali spoľahlivý záver o vine oboch obžalovaných. Naopak pri skutku pod bodom 2/ však výpoveď svedka V. Q. bola osamotená, nebola žiadnym iným priamym dôkazom potvrdzovaná a už prvostupňový súd správne v odôvodnení rozsudku poukázal na objektívne skutočnosti, ktoré túto výpoveď svedka spochybňujú.

Predovšetkým podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nebrať do úvahy výpovede viacerých svedkov (O. O., L. Z., X. W., X. W.), ktorí vypovedali o tvrdeniach nebohého V. W. za jeho života, že už za prvým útokom na jeho osobu mal stáť práve svedok Q., s ktorým mal predtým nezhody a ktorý sa dal proti nemu na stranu W. N., dnes už taktiež nebohého. Títo svedkovia zhodne potvrdili, že medzi svedkom V. Q. a nebohým V. W. boli nezhody, ktoré vyústili až do fyzického konfliktu, dokonca podľa vyjadrenia syna nebohého ich svedok Q. mal dať vykradnúť, čím nepochybne a jednoznačne vyvrátili pravdivosť tvrdenia svedka V. Q., ktorý vypovedal, že s nebohým W. nemal spor a ani žiadne fyzické napadnutie medzi nimi nebolo. Vierohodnosť výpovede tohto svedka spochybňuje aj podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že viacerými vypočutými svedkami bol v tom čase pomerne často vídaný v spoločnosti W. N., ktorý mohol mať motív na zavraždení V. W., čo potvrdil aj svedok X. W., ktorý uviedol, že jeho otec si najal nejakých Dagestancov práve za účelom likvidácie W. N.. Svedok L. Z. bol v kamarátskom vzťahu s nebohým V. W. a vypovedal, že nebohý mal spor so svedkom Q., a z prvého

útoke na jeho osobu podozrieval práve tento svedka, ako aj W. N., pričom obžalovaný O. nebol ani medzi podozrivými z vraždy V. W..

Vo vzťahu k obžalovanému X. M. svedok V. Q. vo svojej výpovedi uviedol, že pri rozhovore O. s W. N., O. mal povedať, že mu šoféra robil „X.“, a pretože v tom čase O. s X. M.asto vídal spolu, vychádzalo mu to na osobu X. M.. Aj v tomto prípade treba uviesť, že výpoveď svedka V. Q. vo vzťahu k usvedčovaniu obžalovaného X. M. je osamotená a účasť tohto obžalovaného na zavraždení V. W., nebola okrem tohto tvrdenia svedka, žiadnym iným dôkazom potvrdená. Prvostupňový súd správne aj podľa názoru odvolacieho súdu neuveril výpovedi svedka Q. ani v tejto časti, pričom poukázal na výpovede V. M., otca obžalovaného a S. M., bývalej manželke obžalovaného X. M., ktorí na kritický čas jednoznačne potvrdzovali obžalovanému alibi, pričom tieto ich výpovede neboli žiadnym iným dôkazom spochybnené a vyvrátené. Obaja títo svedkovia zhodne potvrdili, že obžalovaný X. M. v čase predmetnej vraždy bol na návšteve u rodičov a domov do Nových Zámkov s bývalou manželkou odchádzali až v nočných hodinách, pričom obžalovaný bol po celý čas návštevy v ich prítomnosti. I keď ide v osobe svedka V. M. o otca obžalovaného a v druhom prípade o jeho bývalú manželku, tieto svedecké výpovede neboli žiadnym iným objektívnym dôkazom vyvrátené alebo spochybniteľné, a preto neobstojí, bez akýchkoľvek iných konkrétnych dôkazov, odvolacia námietka prokurátora, že tieto výpovede boli motivované blízkym príbuzenským vzťahom v snahe pomôcť obžalovanému X. M..

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, zhodne ako prvostupňový súd, dospel k rovnakému záveru, že v danom prípade nemožno na základe výsledkov vykonaného dokazovania spoľahlivo vysloviť záver o vine obžalovaných Y. O. a X. M., pretože v predmetnej veci neexistuje taká ucelená reťaz objektívnych, presvedčivých a ničím nespochybniteľných dôkazov, ktoré by poskytovali spoľahlivý podklad pre uznanie oboch obžalovaných za vinných zo skutku týkajúceho sa zavraždenia neohého V. W..

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky po splnení svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania obžalovaných Y. O. a L. B., ako aj odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, nie sú dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.